

Any II-Núm. 56

18 desembre 1924

Subscripció:

Trimestre, 3'50

EL BORINOT

SETMANARI D'HUMOR

20 ems.

La corresp. a

l'Administració:

Angels, 22 i 24

BARCELONA

—Si, noi, sí; la grossa la tindries si fossis *nevot* de l'Ajuntament.

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

Carrer de Fernando

- N.º 12. Bomboneria Ribera.—FREDERIC RIBERA.
24 i 26. Sastre, modisto i Camiseria BAS i TARRIDA
» 33. Gavineria.—AMERICAN MACHINE.
» 34. Institut Musical.—Acadèmia Ardevol.
53 i Call, 22. Sabateria.—LA INTERNACIONAL

Carrer Corts Catalanes

- Núm. 614. Pelateria «LE RICHARD».

Carrer Claris

- Núm. 102. Blau Catalunya.—J. LOPEZ LLAUDFR.

Carrer de Tallers

- Núm. 72. CASIMIR VICENS.—Ceràmica i rajoles.

Carrer Princesa

- N.º 49. BAR ALBAREDA

Carrer Muntaner

- N.º 65 Ribas i Ferrer. Bib. Regina Novales esculides

Carrer Conde Asalto

- N.º 15. Mobles a plazos i comptat.—JOSEP MAESTI.

Carrer Pefal

- N.º 5. SANCHEZ ROATO.—Pells, Moneders, Carteres.

Carrer Boters

- N.º 4 F. MONFALCÓN. Tapissos pintats i oleografies.

Carrer del Call

- » 1. C. FONT. Mantons Manila i Mantellines.
» 9. Llaneria i Sederia.—CASA PUIG.
N.º 17. Sederia i Llaneria.—Trémols.
28, pral. J. COSTA.—Antiguitats d'art.
N.º 1. Ferreteria.—H. BATLLE.
» 1. Passamaneria.—E. CLAVELL.
» 1. Brodats.—E. CALVET.
3 i 5. Camiseria BELLFORT.
N.º 7. Novetats per a Senyora.—PUENTE.
» 11. Vestits.—"La Blanca Arceena".
» 11. Barrets.—BADES, Vidua Viñolas.
» 11. Puntilles.—JOSEP BORRAS.
» 11. Fca. Corbates.—Josep Roca Soldevilla.
» 11. Corseteria.
13 i 15. Plateria.—Magatzems JORBA.
» 17. Fca. de Xocolates.—LLUCIAN CUNILL.
» 19. Equips i Canastilles.—LA CORAL.
» 19. Modes.—CARMEN SUSE.
19, 1.º. DOCTOR C. VIVES RIBAS.
N.º 21. Lenceria.—H. BLANCO BARRERAS.
» 2. Modes.—D. LAGUNA.
» 4. Confeccions.—ANTONI BROGGI.
» 6. Camiseria.
» 8. Bisuteria.—VIDUA SALA.
» 8. Trajos per a noia.—BELLFORT.
» 10. Roba Blanca.—TERESA MARC.
10, entl. JOAN ULLASTRES.
13 i 14. Electricitat.—LA ROYALTI.
N.º 16. Lenceria.—CASA TRIUS.
» 18. Tomás Marinelli.—"Città Di Venezia".
» 20. Camiseria FLOTATS.
» 22. Productes Natura Kneipp.
» 22. Fca. de Articles de Pell.
» 22. Sastre.—PESCADOR.
» 22. Calçats.—LA INTERNACIONAL.
» 22. Electricitat.—JUAN PETIT.
» 26. Modes.—Au Bon Marché.
» 26. La Imperial.—MADAME ALIVES.
» 28. Farmàcia.—DOCTOR VELLVE.
N.º 30. Camiseria.—JAUME DEULOFEU.
» 30. LAFONT.

Carrer del Pi

- 2 i 4 Raspalleria Moderna.—FERRÁN MAURI.
» 7. Vels i Mantos.—ANTIGA CASA SALA.
» 11. Articles de Pell.—J. SAUCH.
13, 2.º. Sastre.—L. MIR.
» 14. Art. Fotogràfics.—S. COSTA.
» 14. Fca. Plissats.—BRUTAU I MOXO.
Núm. 1. C.ª General de Cotxes i Automòbils.
» 1. Dibuix i Pintura.—Acadèmia Baixas.
» 1. Escola Nacional de Nois.
» 1. Magatzem de Mobles.
» 1. Pelateria Americana.
» 3. Fàbrica de Pintes.
» 5. Tip. Catòlica.—La Editorial Pontificia.
7, bis. Fàbrica de Moneders.—PERELLO.
7, bis. Escola de Nois.
7, bis. Joies d'Ocasio.
Núm. 9. Saldos.—LA COMPETENCIA.
» 11. Guarnicioner.—CARALT.
» 11. Esp. per a infants.—Sala Empordanesa.
» 11. Papers Pintats.—J. APRILE.

- » 11. Acadèmia de Dibuix i Pintura.
» 13. Casa de Marroquineria.
» 13. Compra i Vendes de Joies.
» 13. DOCTOR V. OSIS.
» 13. Camiseria.—FELIPE TORRENT.
» 13. Fruits Colonials.
» 4. "El Marco de Oro".
» 6. Sabateria.—BRUNISELDA.
» 6. Joieria Rellotgeria.—A. CASAS.
» 6. 2.º. Habilitat.—J. FIGUERAS.
Núm. 8. Fàbrica de Pintes de Celuloide.
» 8. Antiguitats.—Av. Daphin de France.
» 10. Magatzems.—COTS.
» 10. Fruits de Països Exòtics.—PIERA.
10, 1.º. Estuches.—MIQUEL ROCABERT.
» 10. C. de Colocacions.—"La Pompeyana".
» 12. Aigües Minerals.—CASA FREIXA.
» 12. Fca. Articles de Pell.—P. JUNCA.
12, 1.º. Productes Químics.—NOVELLA, S. A.
N.º 12. Bisuteria.—CARMEN.
» 12. Perfumeria.—PARERA.
» 14. Saló Julatèlic.—J. MORACHE.
» 14. Antiga Casa Molins.
» 14. Dentista.—PERE CARRERAS.
» 14. Raspalls.
» 14. Mudances.—Antiga Casa Bonnevie.
» 16. Forneria Sucursal del Carrer Bilbao.
» 16. El Consultor de Borbados.—A. Ferrer.
» 16. Colmado.
» 16. Modes Grau.

Rambla de Catalunya

- » 15. Pelateria «La Siberia».—J. TICÓ.
» 20. Perruqueria.—J. MAYMO.
» 42. Bar.—LA PAGESA DE LA RAMBLA.
Núm. 2. Confeiteria i objectes d'art.—E. RAIG.
2 i 4. Teatre Barcelona.
» 6. Expendiduria de Tabacs, núm. 39.
6, entl. Arts. d'Esport.—R. VICH i GABARRÉ.
6, 2.º. Calçats "The Standard"—J. Carreras.
6, 1.º. Cirurgia dentista.—J. TRAVIESO.
» 6. Fàbrica d'Impermeables.
» 8. "Pathe Baby" Sdad. Ama. Española.
» 10. F. d'Impermeables, "P. de la Moda".
» 10. Cotilles.—J. Masgrau, vidua Dalmau.
» 12. Confeccions.—RICARD SAGUES.
» 12. Passamaneria.—RODRIGUEZ GERMANS.
12, 1.º. "Esfera", Stat. Espa. de Reasegura.
» 14. ADOLPHUS PIAZZI.
» 14. NODESTE ANUNCIS.
» 16. Banc NUEVA HISPANIA.
» 16. Banc Vitalici d'Espanya.
» 18. Office Com. Français en Espagne.
» 20. Sastre.—J. Torelló.
20, pral. Modes i Confeccions.—RENAUD.
» 22. Ferreteria.—DOS LEONES.
» 22. D. GALARD.
» 24. Articles "Freddy's"—J. DE ROS.
Núm. 24. Accessoris d'Automòbils.—LE CHUFEUR.
» 24. INSTITUT W. SHIMMELFENG.
» 24. Metge.—MONROSOT.
» 32. MUTUA GENERAL DE SEGUROS.
» 32. Compagnia Arrendataria de Tabacos.
» 34. F. panyos.—Subirana, Sotera i Aparici.
» 34. Teixits.—NOGUERA I C.ª, S. en C.
34, 1.º. TORRAS.
Núm. 36. Drogueria Farmacèutica.—VILADOT.
36, 3.º. BRUGUERAS.
Núm. 36. Dentista.—J. PERICOT.
» 38. DOCTOR J. VILADOT.
» 38. Maquinaria Textil.—LUCIANO AGUILAR.
» 38. Mags. Hammond.—RAMIRO GARCIA.
» 40. NOVELTATS SANTAUEULARIA.
» 40. Llaneria i Sederia.—LA CONCEPCION
» 40. Sastre.—A. BERNET.
40, 2.º. Cobrador de Borsa.—J. Farré Rovira.
Núm. 40. Centre Jurídic.—C. PLAZA SERRA.
» 42. CALCAT IGLESIA.
» 42. PENSION NEUTRAL.
» 44. COLMADO COLOMER.

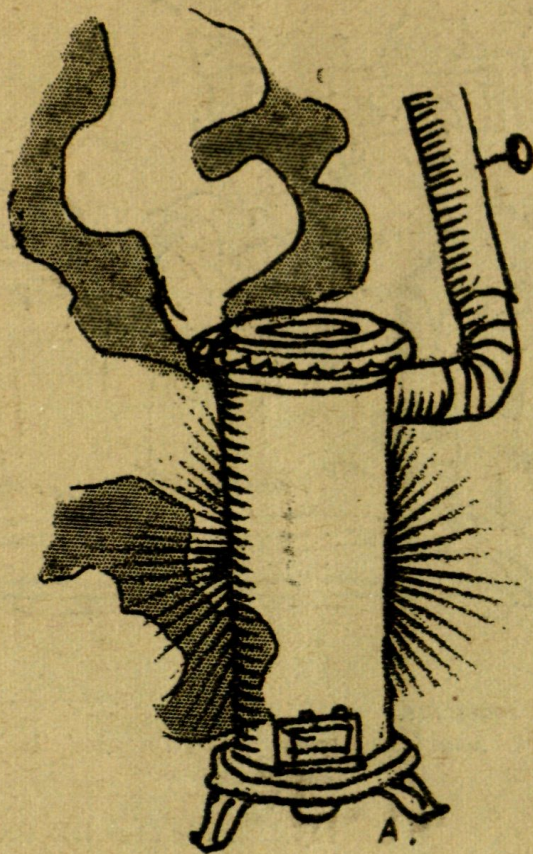
Carrer de Fontanella

- N.º 2. HOTEL BRISTOL.
» 4. Sederia.—Félix Farré, S. de Villaró.
» 4. Administració de Loteries, núm. 31.
» 6. BANCO HISPANO-AMERICANO.
6, pral. Sastre.—B. KLEIN.
Núm. 6. F. Productes Químics.—ASTREX S. A.
» 8. Odontòleg.—DR. R. MATEU CEBRIA.
» 8. S. E. de Cns. Bascock & Wilcox.
» 8. TOMAS MORI BALLESTER.
» 8. DOCTOR SACANELLA.
8, 2.º. Representació.—M. Espuñes i C.ª.
N.º 10. The International Banking Corporation
10, pral. Cdo. Gral. Of The United States Of A.
» 10. Gillete.—SOCIETAT ANONIMA.
» 10. Conklin Plomes fortes.—Juan M. Keene.

- » 10. "Dearbon" Motor Oil, Lubrificants.
» 10. "Chimbo" FACONT GARRIGA.
» 10. L. GOMIS.
» 12. Merceria i Teixits.—J. O. Estruch.
12, 2.º. ESCUELA MILITAR EJERCITO.
N.º 14. Sastria i Camiseria.—CASA RODO.
14, 1.º. Trinitat de Martorell i de Vedruna.
14, pral. Cirurgia Pedicur.—J. DOMENECH.
N.º 16. Pelateria.—BERTRAN GERMANS.
» 16. Camiseria.—MAS I ROCA.
» 16. Fotografia.—T. IGEA.
16, pral. SANSON PORLAND ARTIFICIAL.
16, 1.º. J. RABAT.
16, 2.º. Sastre.—CASTELLS.
Núm. 18. Objectes de Música.—PERE SINGLA.
» 18. Arts. Fotogràfics.—PÉREZ i SABAT.
18, entl. Anuncis.—NUEVA LUZ.
N.º 18. Informes.—Suc. de RUIZ I C.ª.
» 18. Advocat.—MANUEL MENDEZ.
» 20. Exportación.—S. Hisp. Franco Oriental
» 20. Barretería.—T. ANTONES MIL.
20, pral. Sastre.—J. BONASTRE.
N.º 22. Fotografia.—KUNST BILDER.
22, entl. JOSEP GIRO.
N.º 3. BANC DE ROMA.
» 5. Banc Espanyol del Rio de la Plata.
» 7. DR. R. CALI LALANDE.
7, entl. Philatelia.—FRANCISCO DEL FARRE.
N.º 7. Teles.—CASA MACIA.
» 7. FARMACIA DE RAMON BURGUEIT.
9, 2.º. CONCENTRA G. M. B. H.
9, 1.º. Consolato di S. M. H. Re d'Italia.
9, 1.º. S. A. S.—"El Porvenir de los Hijos".
9, pral. Sastria.—ROFASTES i COMAS.
9, 2.º. 1.ª Acadèmia de Idiomes.—LA ALEMANA.
11, pral. ARDERILL.
N.º 11. Llibri. Pasteleria.—Vda. de Cardona.
11, 1.º. PLANAS.
11, entl. Perruqueria.—GABRIEL MESTRES.
11, entl. Sabateria.—M. CLA CANTALLOPS.
N.º 13. Impremta.—Hereus de la Vda. de Plà.
» 13. Expendiduria de Tabacs núm. 175.
» 15. Merceria.—Antiga Botiga Fonda.
15, entl. Trust Mecanogràfic ROYAL.
15, 1.º. DOCTOR E. VENEGAS.
15, 1.º. ENRIC DE FUENTES.
N.º 15. Cirurgia DOCTOR SUEIRAS.
» 17. Camiseria.—CASA VILARDELL.
» 17. Agent de Canvi.—Joaquim Marsans.
17, 2.º. S. Suissa de Segurs, Ea Winterthur.
N.º 19. Torrefacció de Cafè.—TUPINAMBA.
» 19. Agencia Pasajes.—Thos Cook & Son.
19, entl. VIDAL I PELLICER.
19, pral. Agència.—Ferran Rogués, S. en C.
N.º 21. Confeiteria i Colmado.—P. PADROS.
» 21. Roba Blanca.—CAMPAÑA I TORRENT

Carrer de la Boqueria

- 36 i 38. Camiseria.—RODRIGUEZ & FERRER.
Núm. 2. Camiseria i Novetats.
» 2. Bisuteria.—SEGURA.
» 4. Lenceria i Teixits.
» 6. Cotilleria.
» 8. Camiseria.
» 8. Quincalleria.—MILA.
» 10. Merceria.—MARIAN FUSTE.
» 12. Quincalleria.—CASELLAS.
» 12. GRANJA ROCA.
» 12. Hotel Restaurant Europa.
» 14. Merceria i Lenceria.
» 14. Fàbrica de Paraigües.
» 16. Articles Regals.—ANTONI GINESTÀ.
» 18. Gran Fonda Espanyola.
» 18. Calçats REGENCIA.
» 20. Llibreria.—RICARD DURAN.
» 22. Optic.—CARLES CATASUS.
» 24. Exp. de Tabacs, núm. 170.
» 26. Merceria.—NOVEDADES POCH.
» 26. Hotel Nou Universal.
» 28. E. SCHILLING.
» 30. Calçats SUBUR.
» 32. Carnisseria.—JAUME SANS.
» 32. Goma i derivats.—CASA TUBAU.
» 32. Sastria.—M. CLARABUCH.
» 32. Jugueteria LA ARTISTICA.
» 34. Curtits i Cremes.
» 34. Barretería LA BARCELONESA.
» 40. Fca. Pastes per a Sopa.—J. Bigorre.
» 42. Bisuteria.—JAUME AYGUAVIVA.
» 44. Corbateria.—J. BALIL.
3 i 5. Magatzems de Sta.º Eulària.—L. Sans.
» 7. Gèneres de Punt.
» 9. Roba Blanca.—J. LILLO.
9, 1.º. Brodats.—S. MARTI.
13 i 15. Lenceria.—CASA SERRA.
13 i 15. Procurador.—A. Palazón Planas.
17 i 19. Ferreteria.—Suc. de M. MALAGRIDA.
17 i 19. Dentista.—P. SEGUI.

L ' E S T U F A

PASSADA la Puríssima, i més, passada Santa Llúcia, l'hivern és el senyor de les coses. Els més recalcitrants s'han hagut de donar. I un estre, més o menys benèfic, però sempre antipàtic, envaeix els nostres estatges. Heu's aquí l'estufa.

L'estufa, com totes les coses, té els seus exalçadors i té els seus flestomadors. Els flestomadors abominen l'estufa per diferents motius; molts d'aquests motius no passen d'un ordre vulgar, obscurament fisiològic, diuen: és que em congestiona, és que només m'escalfa d'una banda, és que em fa venir mal de cap, em fa badallar, quan baixo al carrer m'encostipo, em fa sortir penellons. Dels qui estimen l'estufa, molts l'estimen, també, només que per motius d'un tarannà semblant. Tots sabeu com abunden aquelles persones que fan servir l'estufa per escalfar les mongetes, per planxar els guants o els pantalons, o per eixugar (quina finor!) els mocadors de l'encostipat.

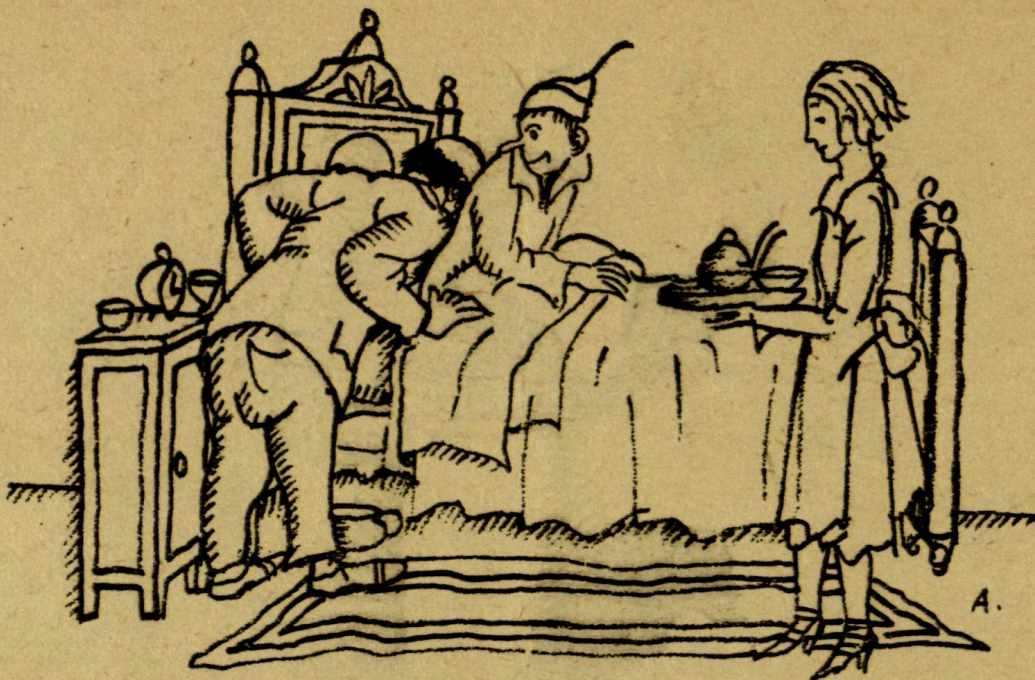
Ara, els qui lloen o flestomen l'estufa per motius més enlairats, ja no sovintegen. I trobareu una cosa: les persones capaces d'aquests sentiments enlairats unànimement tiren contra l'estufa, per antiestètica, hipòcrita i miserable: perquè té

la pretensió d'ésser ella qui generosament distribueixi l'escalfor, tancant a dintre, no deixant veure el foc, aquesta cosa viva i bonica que és el qui dóna escalf i amoroixa la fredor. Ah! veieu el foc de llar, veieu l'escalfapanxes, veieu àdhuc l'humil braser? No s'acontenten, d'amanyar-vos, materialitat de la pell i de la carn, aspiren a arribar-vos a l'esperit, donant-vos joia als ulls, i harmonies subtils a l'orella, i olors delicadíssimes, essència terral, a l'olfacte.

Compareu, compareu aquest espectacle del foc i de les brases, ple de vida, amb aquells estaquirots d'estufes, trastos pedants i pudents. No us dic res si, per summe desdor, l'estufa és de petroli: que us associa a la idea de tants d'escàndols i negocis bruts.

Finalment la cosa que us acaba de fer irritar contra l'estufa és l'associació d'idees que ens porta a pensar en l'estofat; ei! no d'aquell estofat de casa, o de cal Joan, per exemple, o del Canari de la Garriga, de Càn Culleretes o de la Font del Gat, que és suculent i saborós de llorer, sinó d'aquell altre estofat eixerreït, malcuinat, i sense llorer, que fa córrer com un diastre cap a un lloc, que la discreció...

TANTSEVAL

LA PASSA

—Doncs, no hi sento res.

—Es clar! ja m'ho semblava que no tenia l'antena de la T. S. F. posada!

Del balconet estant

LA CRISI AFECTA FINS LES OLLES.—LES OLLES DE BREDÀ: ELS TUPINS DE LA SELVA: ELS CANTIRS DE VERDÚ.

La crisi del comerç i de la indústria—i en conseqüència la dels dependents—és paorosa. Aquest altre dia llegíem un solt angoixador. Allà a Bredà—pàtria adoptiva del gran Aragay, on temporalment sojorna, encara que es queixi sovint del fred que hi té, que li enrampa els dits per dibuixar: és modèstia!—, allà hi ha establerta de temps molt reculats una indústria famosa: terrissa en general i olles especialment: com les olles de Bredà no n'hi ha al món.

Mireu, doncs, si n'és, de paorosa, la crisi, que ja ha afectat fins les olles de Bredà: trenta dos tallers han hagut de plegar! Sembla que aquesta crisi és deguda a què n'hi ha una superabundant existència. Diríeu, en efecte, que tot està ple d'olles. I la cosa greu és que són d'importació, o tardes; que si fossin bones de Bredà, rail!

Una crisi pareguda esmenten en ço que es refereix als tupins de la Selva del Camp—pàtria de Ventura Gassol i Puig i Ferrer—. I també és perquè quan no són olles allò que hi ha per tot, són tupins.

La producció que s'aguanta ferma, sembla, és la dels cantirs de Verdú—pàtria de Sant Pere Claver.— Diuen que n'hi ha molta demanadissa. I és que a tot arreu volen proveir-se bé d'aigua per la neteja.

CASETES DE PESSEBRE

Coneixeríeu que estem en època de fires de pessebres per l'abundor de casetes de suro i cartró que veuríeu passar, del balconet estant, per poca estona que us hi estéssiu. Mamàs o papàs, tietes i minyones i criatures, ala, ala!, ara l'un, ara l'altre, van passant, cadascú amb la seva caseta de pessebre. D'aquestes casetes, n'hi ha que són deliciosos models, i n'hi ha que són senzillament una poca substància; ah! però no cap de tan lletja i ridícula com la barraca amb pretensions de la Càmera de la Propiedad Urbana (que va merèixer de l'Ajuntament el títol de monumental!) allà al carrer de la Princesa, cantonada a Plaça de l'Àngel (que, altrament, es veu que no deu ésser l'Exterminador, malaguanyat!)

UNA BROMETA

Copiem d'un diari (A B C) ço que segueix:
UN MENSAJE A LOS ESTUDIANTES EGIPCIOS

Barcelona, 2. Como no podía menos de suceder, y según nos cuenta un periódico de la noche, ha sido transmitido un mensaje de salutación a los estudiantes de Egipto, firmado por el doctor Pou y Sabater y los estudiantes Sres. Cabré, Maluquer, Ferrán, Cuvern y Andreu.

Es de suponer, y teniéndolo en cuenta transmitimos la noticia. que con este aliento espiritual los estudiantes egipcios estarán ya bien pertrechados para hacer frente, si llega el caso, a los acorazados ingleses que se presentan ante las costas de aquel país.

Molt bé. Apa, doncs, apliqueu el conte!

V. i N.

Un petit estudi psicològic sobre l'home barra i trempat

ES més tranquil que un dels ocells dels arbres de la Rambla.

El veureu tan fresc pels carrers de la ciutat, impassible i incommovible a tot el que l'envolta. Res no el preocupa; clava de tant en tant la seva mirada irònica sobre l'infeliç transeunt que, esverat, passa pel seu costat, traient foc, de pressa i corrents, vers un punt determinat. Ell de pressa no hi ha anat mai. Un dia que plou, trona i llampegas, s'ha de refugiar sota un portal, ple de sobtats com ell per l'aiguat. Tots anguniosos esperen que s'acabi el plujot.

Ell també sent la corrent de germanor que domina entre tots en aquells moments, però de diferent manera; els altres pateixen, ell explica coses de riure; i encara li vaga temps per prendre el pèl a alguna senyora (cosa que no és tan fàcil com sembla). Allí no fan efecte les seves bromes; però cadascú, en arribar a casa, sent que li comencen de fer gràcia les rucades d'aquell castís, i... tothom content...

Un dia té d'anar de pressa, però no hi va: ha d'agafar, corrents, un tramvia; però no corre. Arriba tard, el principal l'esbronca, ¡¡¡m'ha fet perdre tant!!! li diu; ¡¡pitjor seria que hagués perdut el doble!! respon. Davant d'aquest fle-

matisme exuberant, l'altre sols pot respondre dues coses, o té d'agafar una "Star" i enfonsar-li els onze dispesers a la closca, o l'ha d'abraçar i felicitar per tan bé com es pren el món.

Ell serà un jugador de billar de punta, t'explicarà la "parabola" o el "retrocés" amb la mateixa facilitat que et cantarà una "saeta" o et recitarà l'escena del cementiri del "Tenorio" o t'entonarà l'últim "couplet" o et farà la descripció de la plaça del Sol o t'explicarà el "truco" d'anar de franc al tramvia. Ell és el rei, en una reunió es fa l'amo tot seguit, tothom calla perquè parli ell i sols diu bestialitats, però la gent riu i això l'enerva i l'entusiasme i no para; en sortir tothom en parla, ¡¡ que n'és de simpàtic!! ¡¡és colossal!! i com que ell ho sap, d'això disfruta.

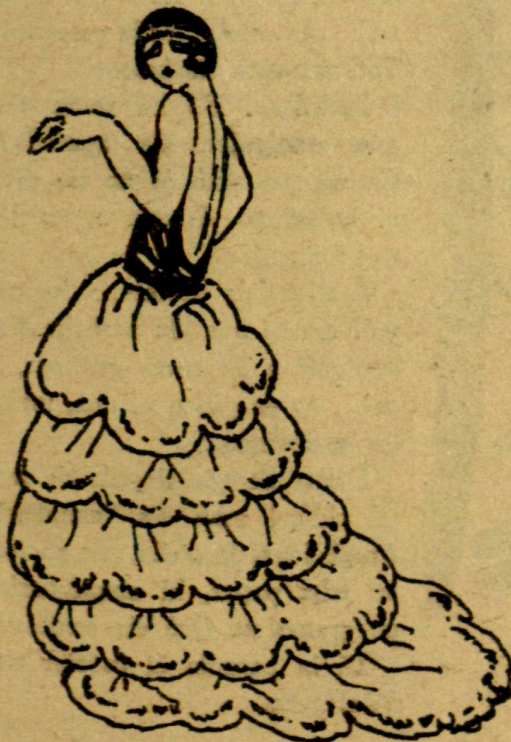
Una nit arriba a casa seva a sopar. La dispesera ha fet uns plats que n'hi ha per "ajusticiar-la", hi ha una bronca faraònica, tothom protesta selvatginament, tothom menys ell (és clar!), el qual, aquella nit, menja més que mai. Clava un enfilall d'acudits amb cua que deixa tota la concurrència alimentada per més d'un mes. Degut a ell ha esdevingut tot més tranquil i més serè que el somni d'un just. Després de sopar l'home s'ha tret l'americana, ha agafat el paquet de dos rals i ha cargolat (sense convidar) el penúltim del dia. Ja l'ha acabat. Diu "bona nit", i desapareix pel corredor a la seva habitació.

S'ha tancat i s'ha ficat al llit i fins i tot ja ha apagat el llum, escorcolla el paquet (que d'ençà d'aquells moments ja contarà amb un habitant de menys) i ha fet l'últim pel sistema del "cambiaso" i ara cerca els llumins... Però se'ls ha

deixat a l'americana, al menjador, i, com que ara no està presentable s'enfutisma i no sembla el mateix, té la fúria d'un dinosaure, i un mal humor de "sereno" en nit de tempestat, enfila una lletania de renecs que espanta, i llença més malediccions que un gitano; agafa el cigarret, i, amb una decisió kaiseresca, el fa en trenta mil bocins.

Ha clavat una brutal estirada als llençols i ha restat sepult... Demà prendrà una venjança tal, que el paquet serà buit més aviat que no amb el procediment de l'"enterro" o el de les "misses".

FERGUS

COMPENSACIÓ

Massa curt per dalt.

Massa curt per baix.

Aquest número
ha passat per la
censura militar

De Radiotelafumia

Dos aparells i una
munició de paràsits

DON Emilio ha instal·lat a casa seva un aparell de T. S. F. Amb aquest aparell, i amb el de l'Ateneu, mirint-ho pel cantó que vulguin, ja en tenim dos. I mirin que és prou, dos aparells i ni un sol concert pot oir-se; per mi "la mano oculta y que aprieta" hi té a veure quelcom.

Si anem a oir el de l'Ateneu, llevat de xiulets i de l'hora de Nauen, no oiran res més que sigui tan clar. **Hom diu** que els de Nauen són uns trem-pats i posen llur ciència i claredat a fer-se oir

per tal que el carrilet vagi a l'hora. Ja és tenir prou bona fe! Dubto que surtin amb la seva.

El de casa don Emilio, no l'he sentit; però un amic que era a la inauguració, va dir-me que no pogueren oir cap concert; només feia que xiular, i com hi ha món, poc sé que don Emilio tingui cap ase per abeurar, i... a l'endemà passat tot el que poguérem oir fou la cotització de Borsa.

Oh! se'ns ha tornat rentista don Emilio! Només faltava això; esportista, mestre, fabricant de samarretes, dallonses i rendista...! Massa desgràcies per un home tot sol!

Els de l'Ateneu veient que l'aparell del veí falla, es freguen les mans de gust.

Si em creguessin els de l'Ateneu, llur aparell

funcionaria bé. A qui se li acut tenir l'aparell dins una geladora! No saben entendre que tant les piles com la corrent es refreden, i estant un refredat, com pot cantar clar!

Els i don Emilio donen la culpa als paràsits de l'atmosfera. En què quedem? No diuen que aquells insectes es troben en les oficines i llocs de recreu?

Paràsits... paràsits... i en l'atmosfera? I doncs, què fan les bruixes? No diuen que elles amb llurs escombres la netegen? Tot, tot està trasbalsat!

Paràsits... No ho seran els que manipulen els aparells? Consti que això jo no ho dic, ni ho afirmo, és una suposició que faig.

I allò dels xiulets... Jo no vull creure que els paràsits els dediquin a les seves gestions, i cal... no en pifien ni una, totes les endevinen...

I llàstima que tinguin de fer el ridícul amb els "conatos" d'audicions. Jo d'ells, per no fer un trist paper, hi empalmaria un gramofon. Què els sembla?

Té la paraula el cafeter de Vilafranca.

ENTRE ARTISTES

—En la seva crítica, Gatuelles m'elogia.

—Ah, pobre Gatuelles! Ja a penes no hi sent, ni hi veu, ni sap mai de què va!

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

EL CAVALLER ESTOVAT

INDISCRECIIONS

L'ARRIBADA DE PIRANDELLO.—PIRANDELLO I EL MARQUES D'ALELLA.—PIRANDELLO I GUIMERA.

Per fi, després de disset gasetilles a compte de l'anunci, arribava dissabte passat a Barcelona l'eximí escriptor italià Luigi Pirandello, l'irònic, el paradoxal—dit en termes d'Ateneu—un tranquil, un barrilaire, o un cantales-clar, —dit en termes de la "colla de Sant Muç", per exemple.

Per això, Pirandello és un bon amic de la casa. El nostre BORINOT va córrer a donar-li la benvinguda més afectuosa, bo i desitjant-li que pugui entornar-se'n sense prendre mal, que és molt desitjar, tal com està Barcelona.

Pirandello tot d'una fou estranyat; sembla que és que "l'organització" del seu viatge i de la seva estada a Barcelona no havia fet cap a la seva arribada, és a dir, sembla que no va distingir-se per la puntualitat amb la qual s'havien distingit les gasetilles, per exemple. Diuen que "l'organització" va fer només que quinze minuts tard. El senyor Pirandello, quan ho sabé, d'estranyat va esdevenir meravellat. Meravellat de tenir a Barcelona tan excel·lents deixebles; car ell va pensar que el fer tard de "l'organització" era una cosa a posta, és a dir, un truc pirandellià. Què millor rebuda? què millor homenatge?

Pirandello, justament obsequiat, el porten, dissabte mateix, a la nit, al Liceu. Conten que en un entreacte l'acompanyant de Pirandello—un jove escriptor distingit—va trobar-se amb el Marquès d'Alella; i en trobar-se amb el Marquès d'Alella—no menys distingit, encara que no tan escriptor, ni tan jove—sembla que va dir-li: "Vol conèixer Pirandello, si és servit?". El marquès sembla que va respondre: "No, gràcies, moltes gràcies; ja estic prenent una copeta de Torino Moscatello, aquí, amb uns companys..."

(Algú ha volgut, valent-se d'aquesta resposta, suposar que el Marquès d'Alella ignorava qui era Pirandello, o bé que, distretament, el confonia amb una beguda de marca).

Si això és veritat, és ben bé digne de Pirandello. I "se non è vero, è ben trovato."

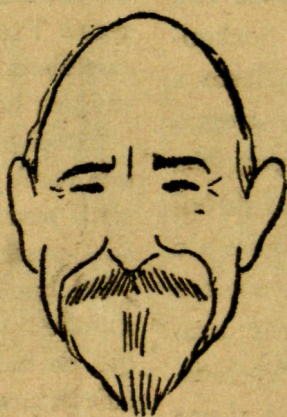
Però "donde las dan las toman";

Conten que Pirandello va demostrar un gran interès per les obres de Guimerà, i per la persona del mateix Guimerà. Preguntava detalls dels seus costums, de les seves aficions més característiques, detalls de la vida familiar, en forma que palesava que Pirandello no sabia

que Guimerà fos mort.

Si això és veritat, riguem-nos de les agències periodístiques, telegràfiques i telefòniques. I si no és veritat... és molt poca solta.

TAF.

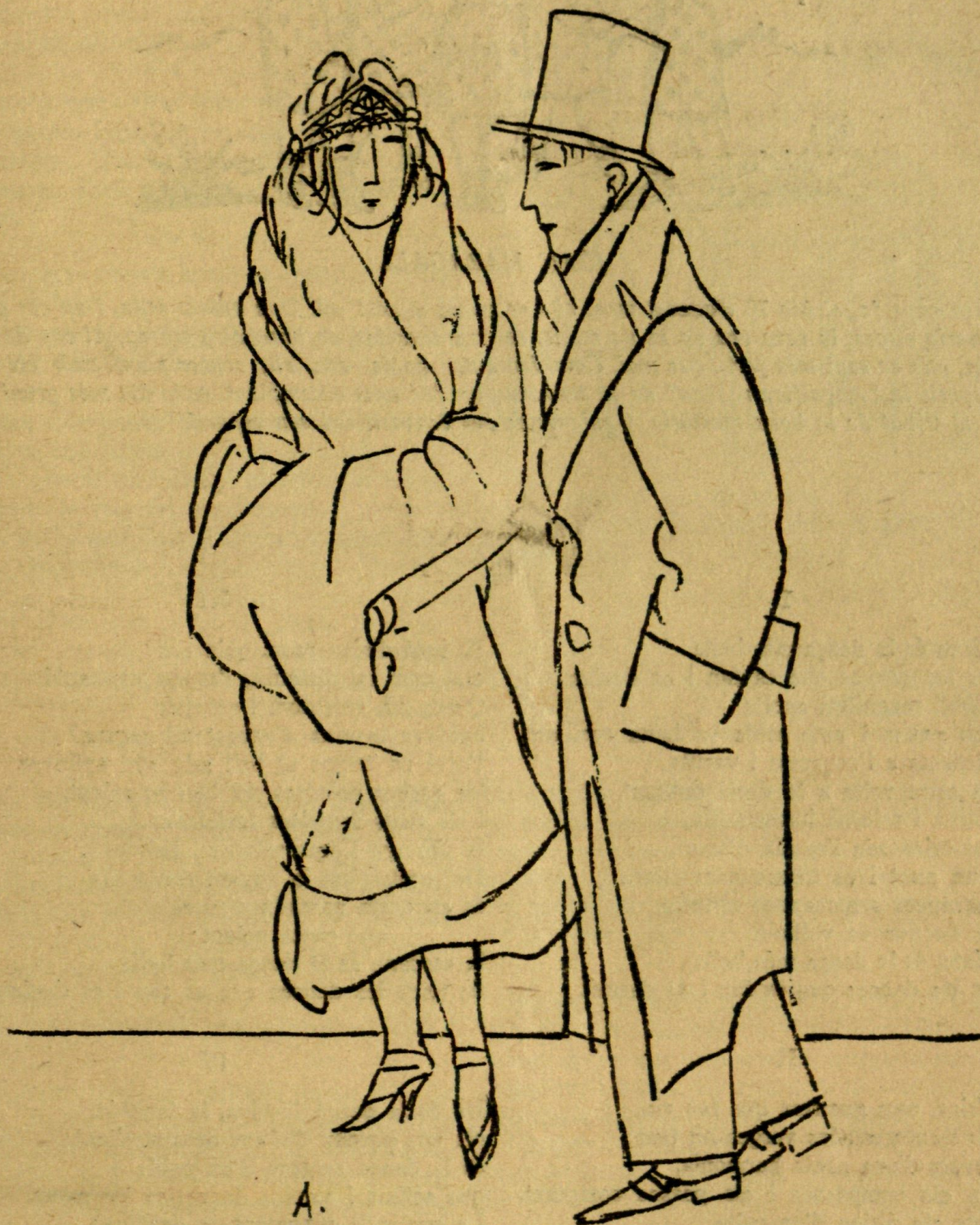

LUIGI PIRANDELLO

Veieu aquesta cara? Encara que no poséssim el nom a sota, tothom endevinaria que és Pirandello: mireu quina expressió de burleta fina i feridora! Durant uns dies, ens ha fet fer de provincians: hem vist les fitxes anunciadores del seu nom més grans i cridaneres, pels carrers, que els de les foques sàvies o els elefants musicals. Però, què! conhortem-nos: a Nova York, a la gran i ultramoderna i progressiva Nova York també els va fer fer el provincià. I això de poder-se comparar amb Nova York...

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Documentació

SORTINT D'UN CONCERT DE MÚSICA MODERNA

— Ai, Lluïset; anem, ara, a la Maison Dorée, que sentirem una miqueta de música.

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

BIBLIOTECA PARTICULAR
ESTANISLAU ROIG GINER
— BARCELONA —

JOAN MARAGALL

Tretze anys fa, el dia 20 d'aquest mes, que es ponía aquest sol. Una ànima gran, i un cor gran. Si moria el cos, la seva veu no es va morir, es va trasmutar, de terrenal a eterna. Al cap de dotze anys, ella se sent més forta que mai. Com deu estar gojós, ara, ell, contemplant amb els ulls, de l'esperit la "magnífica rodona" de la sardana que s'és anat eixamplant, cada dia més gran! Retem-li el tribut de la bona memòria, i guiem-nos per l'esperit del seu esperit.

LA SARDANA

I

La sardana és la dansa més bella
de totes les dances que es fan i es desfan
és la mòbil magnífica anella
que amb pausa i amb mida va lenta oscillant.
Ja es decanta a l'esquerra i vacilla,
ja volta altra volta a la dreta dubtant,
i se'n torna i retorna intranquilla,
com mal orientada l'agulla d'iman...
Fixa's un punt i es detura com ella...
Del contrapunt arrencant-se novella,
de nou va voltant.

La sardana és la dansa més bella
de totes les dances que es fan i es desfan.

II

Els fadrins, com guerrers que fan via,
ardits la puntegen; les verges no tant;
mes, devots d'una santa harmonia,
tots van els compassos i els passos comptant.
Sacerdots els diríeu d'un culte
que és mística dansa se'n vénen i van
emportats pel símbol ocult
de l'ampla rodona que els va agermanant.
Si el contrapunt el bell ritme li estrella,
para's, sospesa de tal meravella...

El ritme tornant,
la sardana és la dansa més bella
de totes les dances que es fan i es desfan.

III

El botó d'eixa roda, quin era
que amb tal simetria, l'anava centrant?
Quina mà venjativa i severa
buidava la nina d'aquest ull gegant?
Potsé un temps al bell mig s'hi apilaven
les garbes polsoses del blat rossejant,
i els suats segadors festejaven
la pròdiga Ceres saltant i ballant...
Del contrapunt la vagant cantarella
és estafeta passada d'aucella
que canta volant:

la sardana és la dansa més bella
de totes les dances que es fan i es desfan.

IV

No és la dansa lasciva, la innoble,
els uns parells d'altres desaparellant;
és la dansa sencera d'un poble
que estima i avança donant-se les mans.
La garlanda suaument es deslliga;
desfent-se, s'eixampla, esvaint-se al voltant;
cada mà, tot deixant a l'amiga,
li sembla prometre que ja hi tornaran.
Ja hi tornaran de parella en parella!
tota ma pàtria cabrà en eixa anella,
i els pobles diran:

la sardana és la dansa més bella
de totes les dances que es fan i es desfan.

SETS I VUITS

Juguem—tornem-ho a dir—a cent contra u que enguany la Grossa caurà a Barcelona.

Es clar amb tants de sots per tot arreu, i amb tantes peles de brutícia per tot arreu, i amb tanta fosca per tot arreu, i amb tantes coses que rellisquen per tot arreu!

Molt interessant.—Que volen proveir-se bé per Nadal? Vagin a Sitges a fer una bella racció de pernil serrano... Que no saben de què va? Nosaltres tampoc. Però a Sitges us en donaran de seguit raó.

Una altra gran revista hem vist anunciada: "La Paraula Cristiana", una revista d'estudis religiosos de gran volada. Felicitem a qui sigui de tot cor. Tothom a treballar!

Una cosa que potser us sorprendrà; però que així i tot, no ens sabem estar de dir-vos-la: Barcelona diu que és una de les ciutats més netes, la més neta, potser, del Mediterrani.

Som el poble més feliç del món; i, ingrats, no ho sabem reconèixer!

Hom ha recorregut contra la venda del bosc del Grasolet. Per aquí! au, a fora els mercaders de les sagrades joies nacionals! Es intolerable que rucs carregats de diners puguin pasturar pels llocs que, com aquest, podríem dir-ne sagrats.

L'última modalitat de don Jacinto Benavente. Abans escrivia drames; després es posà a cine; ara s'ha posat a memorialista dels vaquers. Sí, senyors: don Benavente s'ha encarregat de trameure a la més alta potestat de l'Estat un document patètic i filo-dramàtic, en defensa dels interessos cada dia més atropellats i aigualits dels vaquers de Barcelona.

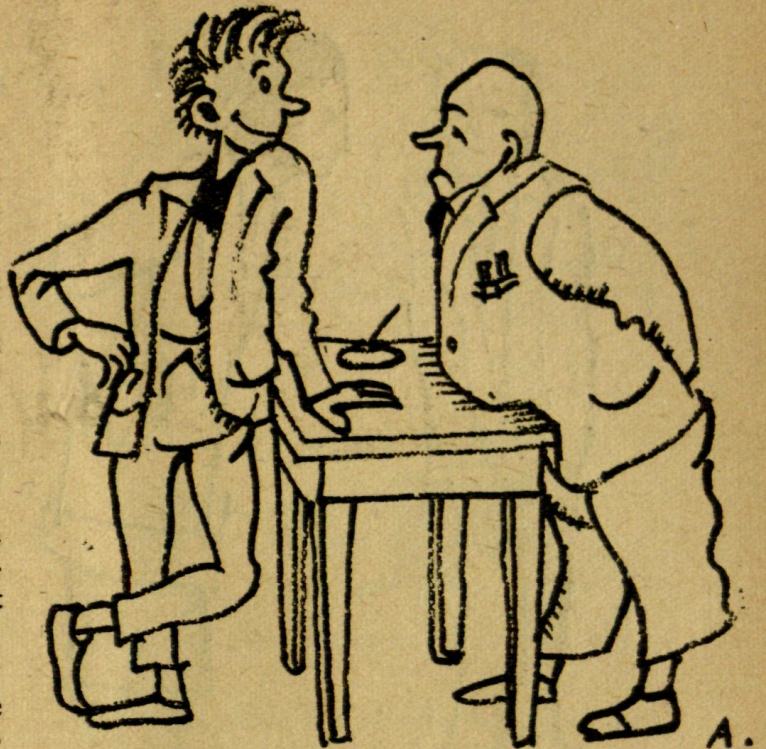
Es veu que deuen ésser grasses, les vaques!

Ja està ben ferida la telefonia sense fils! Li ha sortit un mal gra amb la "talantografia", o sigui el sistema de traure fotografies per telegrafia sense fils: de Londres a Nova York ha estat tramès el retrat del president dels Estats Units, Mr. Coolidge, per aquest sistema.

Això matarà allò.

Per nosaltres, si totes dues coses es maten mútuament, bon profit! No ens agraden les cebes!

Encara hi volem ésser a temps; al número anterior no ens hi va cabre: volem fer constar la nostra adhesió a l'homenatge del benemèrit Tolrà, el violinista de primera, i màgic compositor

—I quants en vol, de botons?

—En voldria una grossa; però m'agradaria que fos de Nadal.

de sardanes. Una vegada més: "la sardana és la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan".

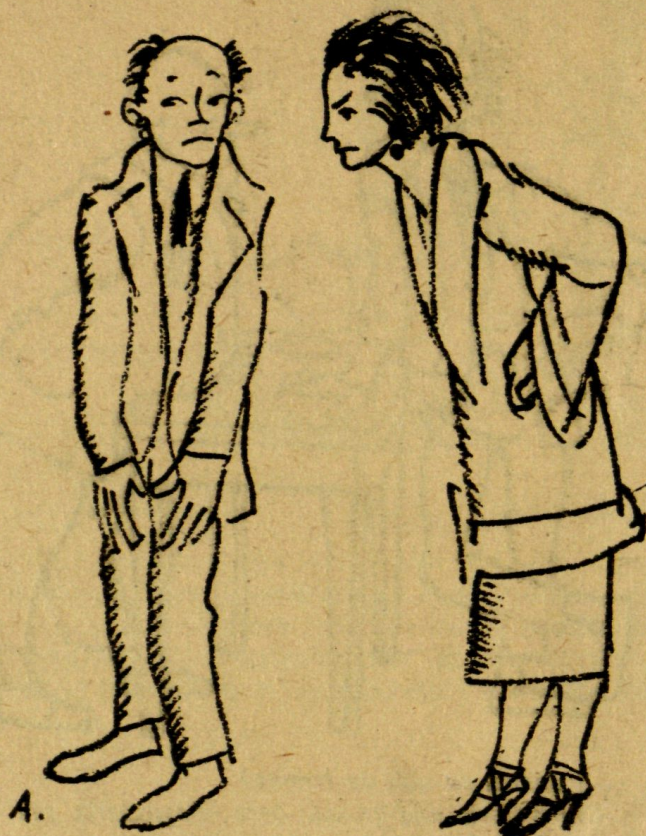
Pels que no ho sabien, direm que existeix una Societat Internacional de curses d'austruços. Amb les curses d'aquests animalons de ploma està obtenint grandiosos èxits. Diu que es proposa fer-ne unes a Barcelona, de curses. Es pensa d'obtenir, també, un bon èxit. En dubtem: quina novetat pot representar aquí l'austruç, si n'hi ha tants?

Diu que l'Olympia s'esfonsava. L'Orfeó Català diumenge va donar-hi un concert popular, i tot aquell teatre, tan gran com és, amb una gernació immensa, vibrava, vibrava, com un cor encès de multituds. Allà va!

Visquen, visquen els cantaires de l'Orfeó. I visca la batuta, tota ànima, del mestre Millet!

La Càmera de la Propiedad Urbana de Barcelona, prèvia una convocatòria de llamps i trons, celebrà reunió magna per tal d'obtenir la no prorogació del Reial Decret dit d'"inquilinat".

Cal reconèixer que aquests senyors són molt espiritualistes: desitgen de totes passades que els pisos vagin ben amunt, ben en l'aire, frec a frec del cel. Millor; no caldrà caminar tant per arribar-hi!

Ella:—A veure; perquè m'has de contradir, davant de les visites?

Ell:—Perquè quan som sols, no puc!

L'aquàrium del Xipreret

IV

L'ANGUILA

TOTS sabem, caríssims estudiants, que l'anguila és un peix molt llisquent, que s'assembla a la serp. Arriba a tenir un metre i mig de llargada.

Les anguilles posen els ous a la mar, i per març i abril remunten l'embocadura dels rius tan endins com els dona la gana, però en estat embrionari, que en català en diem fideus, ço que fa que hi ha molts llonses que confonen la truita de fideus d'aquests, que és riquíssima, amb la de fideus de pasta per tirar a l'olla.

Creixen molt poc a poc, els costa molt d'arribar a fer nou polsades (tant com, per exemple, el carrilet de Magòria d'arribar a Igualada); fins als deu anys no hi arriben, i fins als quatre anys no pesen uns dos quilos. Es peix de molta força.

Conten d'un pescador de Juyà, que pescant al Ter, agafà una anguila que pesava de cinc a sis carnisseres; però ans de traure-la se li cargolà a una arrel; ell tira que tira, ella cargola que car-

golaràs; si l'un tossut, l'altra tossuda; així s'estaren fins que una riuada s'emportà a tots dos i encara no han tornat.

Durant el dia, està sota el llot. Amb el morret hi fa un forat amb dues sortides; ella no bada; passen coses tan estranyes al món, que un no sap mai si tornarà a casa amb salut, i no dic amb pessetes, perquè fa una temporada que sembla que se'n perdi la mena.

L'anguila tampoc no és vegetariana... ni els mills. Ella s'alimenta de cucs i de matèries animals en descomposició, és molt golafre, i si hom li donés tot allò que ella es menjaria, ja caldria que es comprés un cabacet i anés a demanar caritat.

Ella només corre de nit, és una "calavera" de marca major (les mares que tenen fills tremolen només de sentir-la anomenar), i recórrer els prats de les vores dels estanys o rius on viu.

Per pescar-les, ultra els barbols i les encordes, no hi ha res com el butiró. Un bon pescador de butiró té molt de guanyat, no sols la glòria del cel, si que també un bon reuma. La satisfacció que dona enfilar una bona tirallonga de cucs i fer amb ella una borla, penjar-la a la canya, agafar un paraigua, i ara! cap a la vora del riu, a pescar una bona anguila, no es compra amb diners.

EL DEL XIPRERET

MERCÈ ABELLA

L'eminent actriu, una de les glòries del nostre Teatre (avui un xic ensopit i rescalfat) que moria divendres a Barcelona, voltada de respectes, acompanyada amb els més preats records d'admiració.

De dins i de fora, tot desapareix...!

Desapareixen les fulles
de les branques de l'arbrat
que amb fúria el vent les fa córrer
pels carrers de la Ciutat.

Desapareixen dels pisos
diners i útils costosos,
fins instal·lacions modernes
dels anuncis lluminosos.

Veuràs pels mercats com corren
els venedors ambulants.
per desaparèixer prompte
de la vista dels urbans.

Desapareixen carteres
com per art d'encantament,
també els *autos* cada dia
fan desaparèixer gent.

Dels terrats desapareix
la roba de la bugada,
dels monuments el metall
i la pedra és escapsada.

Algun nyèbit que l'envien
a cobrar qualque factura,
desapareix amb els *quartos*
(és un furt sense fractura).

Del calçat desapareix
molts cops el taló de goma,
barrets i abrics al *cinema*
i als mercats alguna poma.

Aquelles tanques del *metro*
que veiem com uns femers,
poc a poc (1), desapareixen
de les places i carrers.

Desapareixen barraques
que no plauen al Baró;

El solter:—*Vina al Colon; sentiràs la radiotelefonía.*

—El casat:—*No: a les set m'espera la de casa!*

vianants desapareixen
a n'allà al pont del Dragó.

Desapareixen les nenes
del carrer de N'Hilarión,
d'això fa set o vuit mesos
i encara ningú sap on són.

Desapareixen castanyes,
pets de llop i rovellons,
també aquell senyor de Gràcia
que no va pair els cigrons.

Tot desapareix jòh desventura!
menys...
Tu mateix lector, posa-hi cultura.

XAC.

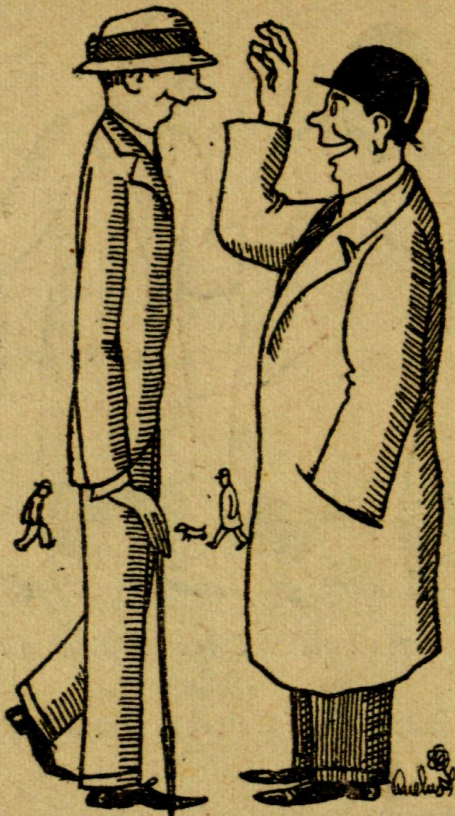
LES TOMBES DE PRAT DE LLOBREGAT

No són precisament, o ca! les "tombes flamejants". Es el cas que al centre Tombista passa un cas com un cabaç: volem dir les pessetones per pagar certs "adornos" de la Festa Major. Sembla que amb aquestes pessetones algú l'ha fet ben complerta, la Festa Major!

Però no res de firmes falses; i ara! què dieu! Això és una impostura. Oi, Papito? Ai papito, ai papito, ai, ai!

Vaja, Papito, no n'has fet un tros de net de presentar la dimissió. Qualsevol podria pensar-se que tu haviess posat ales a les pessetes perquè volessin. Torna al teu lloc, creu, Papito, que ningú no ha de pensar mal de tu. I ara!

(1) Molt a poc a poc.

COMPENSACIO

—Ves amb molt de compte a enraonar: la telefonia sense fils xerra per les butxaques.

—Va per l'altra telefonia que calla com un mort.

De l'art igualadí que passa

Tinc la habitud dels nens; acabat de sopar al llit; però el dissabte passat, un presentiment de quelcom bo em desvetllà del tot; vaig arranjar-me la corbata davant l'astorament de la dispesera que, amb uns ulls com dues taronges em preguntà:

—Ai, ai, "sinyoret", que té ganas d'agafar una "palmonia", sortir aquesta nit tan freda? Abridu's bé i vagi a l'"Ateneyo", que tiren l'art.

Que tiren l'art. Ja sap el què diu, Francisca? Miri que això sols el tiren a marina... Surto.

Després d'anar a raure a la taquilla, em fico dins el "trayato", que diu En Pepet manyà i... oh meravella! veig un senyor d'esquena, prim com un espàrrec, voltat de gent. Qui serà qui no serà; i en tombar ell la cara per fer acatament al públic, veig el senyor Pérez Moya al mig de la seva gent.

"Uva", vaig dir-me, l'Orfeó Montserrat del C. M. I. de Gràcia; ja disfrutarem, i tal dit tal fet, veure'l amb la batuta aixecada i tothom dret fou tot u.

Intrigat, vaig preguntar al del costat:

—Escolti: que s'aixequen per veure-li millor la peça llarga?

—No, home; és que comencen amb el "Cant de la Senyera".

Planxa, Marian; si que comencem bé la nit. I tan bé com la començarem i acabarem i tot.

Quan més contents estàvem, sento "La nina bella". Després... vinga el cant d'"El maridet", que les noies solteres repicaren fort.

Sort de "La dama d'Aragó". Es veu que és una senyorassa de respecte.

S'aixecà una senyoreta anomenada Carulla i ens canta "El meu marit petit". Jo ja no sabia a quina paret tocava, "una senyoreta" amb un marit petit!

Així anava com una seda, però... el què té l'enveja; s'aixeca d'una revolada el senyor Nogués i ens canta "El fadrí sastre" i "Muntanyenca", amb un gust!

Amb això s'aixecà la senyora Pera, que ens cantà "Son, son, vina, vina". Vaja, quin acudit; la bona fou que el senyor Nogués a l'escenari, i jo al seti de pati ens quedàrem adormits com dos lirons, i que agafàrem el son fort; els molts aplaudiments ens despertaren.

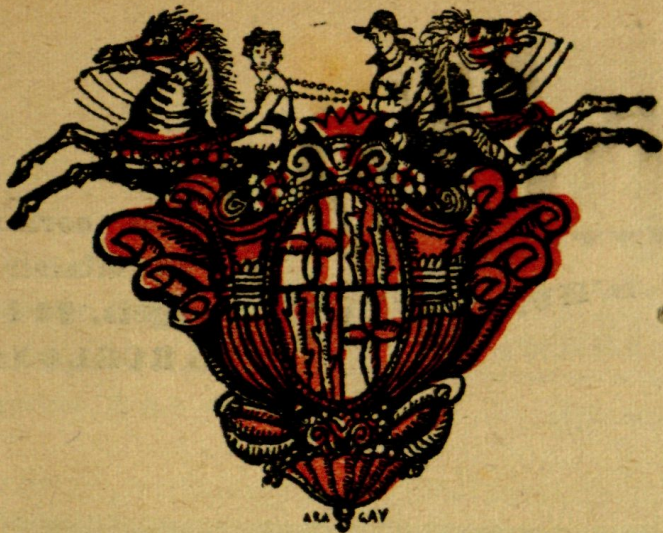
Per l'art d'encantament ens trobàrem "Sota de l'olm" on de bona gana hi haguérem berenat a no ésser per "Els fadrins de Sant Boi", que comanats una vegada per En Jordana i l'altra per En Pérez Moya ens ensenyaren el bé que cantaven. I així anant seguint, que mai no ens n'hauríem cansat. Visca!

EL CAVALLER ESTOVAT

ADOLF FARNOLI

Heus aquí la joventut triomfant. L'exposició de les seves arquetes, de les seves fustes meravelloses a les Galeries Dalmau ha estat un dels presents millors d'aquesta tardor-hivern. Enginy silenciós, treballador i fatiller, ens ha dut amb les seves enciseres policromades fustes un batec...

JAUME MERCADÉ

JOIER

Passeig de Gràcia, 46

Telèfon 1373-A

BARCELONA

Proveu el cafè amb llet "El Pagès"

Establiments MARAGALL

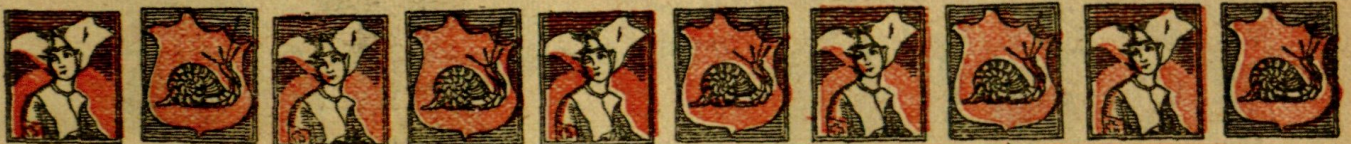
Passeig de Gràcia, 95 — BARCELONA

RAMON SUNYER

JOIER

Corts Catalanes, 643 — BARCELONA Telèf. 813-S. P.

BRAGUERS I FAIXES A MIDA - SUSPENSORIS SPORT - MITGES - GENOLLERES - TURMELLERES
ELÀSTIQUES - ESPARDENYES AMB SOLA DE GOMA - CINTURES PER OPERATS D'HÈRNIA
TIRANTS I CINTURONTS DE CAUTXÚ - BITLLETES
PILOTES TENNIS I FUTBOL - ESPONGES - PETAQUES
PITETS - BABERS - CALCETES TOT GOMA PER INFANTS - PILOTES I JOGUINES TOT GOMA
ARTICLES DE GOMA PER A BARBERS - MITJONS DE CAUTXÚ - GORRÓS DE BANY - TELES PER LLIT - XUPADORS

MARCA "LA GERMANA"

PRODUCTES TUSELL, S. A. - RONDA SANT PERE, 12 - BARCELON A

Any II - Núm. 56
18 desembre 1924
Subscripció:
Trimestre, 3'50

EL BORINOT

SETMANARI D'HUMOR
20 cms.

La corresp. a
l'Administració:
Angels, 22 i 24
BARCELONA

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

— Sí, Martinet; amb telefonia sense fils se sent la música, però no es veu cap instrument, ni qui el toca.

— Quina sort! (es diu interiorment).